

V

(Ogłoszenia)

POSTĘPOWANIA SĄDOWE

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI

Odwołanie od wyroku Sądu (pierwsza izba) wydanego w dniu 5 lipca 2017 r. w sprawie T-3/16, Allstate Insurance Company / Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej, wniesione w dniu 14 września 2017 r. przez Allstate Insurance Company

(Sprawa C-542/17 P)

(2018/C 013/02)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Allstate Insurance Company (przedstawiciele: G. Würtenberger, Rechtsanwalt, R. Kunze, solicitor)

Druga strona postępowania: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej

Żądania wnoszącej odwołanie

- uchylenie wyroku Sądu z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie T-3/16;
- uwzględnienie wniesionej przez wnoszącą odwołanie skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Izby Odwoławczej z dnia 8 października 2015 r. w sprawie R 956/2015-2;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

1. Wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd naruszył art. 7 ust. 1 lit. c) i art. 7 ust. 2 rozporządzenia w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej⁽¹⁾ poprzez zastosowanie błędnych kryteriów przy ocenie bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji ze względu na charakter opisowy w rozumieniu wspomnianych przepisów.
2. Poprzez brak oceny bezwzględnej podstawy odmowy rejestracji ze względu na charakter opisowy w odniesieniu do rzeczywistych towarów i usług, o których ochronę wystąpiono, Sąd także pominął przedstawienie uzasadnienia swojego wyroku i naruszył art. 75 rozporządzenia w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej.
3. Ponadto zaskarżony wyrok Sądu opiera się na przeinaczeniu okoliczności faktycznych w zakresie, w jakim Sąd nie przeprowadził oceny bezwzględnych podstaw odmowy rejestracji na podstawie objętych zgłoszeniem towarów i usług, lecz na podstawie domniemanej specyfikacji wynikającej z interpretacji – czyli przeinaczenia – rzeczywistej specyfikacji towarów i usług.

4. Gdyby Sąd przestrzegał podstawowych zasad prawa, w tym prawa do uzyskania uzasadnienia decyzji, uwzględniłby wniesioną do niego skargę ze względów podanych poniżej.
5. Popelnione błędy mają istotny charakter prawny. Wnosząca odwołanie przedstawi zatem powody, dla których Sąd powinien być stwierdzić, że podniesione przed nim zarzuty były zasadne z uwagi na naruszenie uznanych zasad prawa do rzetelnego procesu oraz w świetle mających znaczenie przepisów rozporządzenia w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej, biorąc za podstawę okoliczności przedstawione przed Izbą Odwoławczą.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 207/2009 z dnia 26 lutego 2009 r. w sprawie znaku towarowego Unii Europejskiej (Dz.U. 2009, L 78, s. 1).

**Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Sąd Najwyższy (Polska)
w dniu 18 września 2017 r. – Mariusz Pawlak przeciwko Prezesowi Kasy Rolniczego Ubezpieczenia
Społecznego**

(Sprawa C-545/17)

(2018/C 013/03)

Język postępowania: polski

Sąd odsyłający

Sąd Najwyższy

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Mariusz Pawlak

Strona pozwana: Prezes Kasy Rolniczego Ubezpieczenia Społecznego

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 7 ust. 1 zd. 1 w związku z art. 8 dyrektywy 97/67/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 15 grudnia 1997 r. w sprawie wspólnych zasad rozwoju rynku wewnętrznego usług pocztowych Wspólnoty oraz poprawy jakości usług (¹) należy interpretować w ten sposób, że prawem szczególnym jest regulacja krajowego prawa procesowego taka jak przewidziana w art. 165 § 2 ustawy z dnia 17 listopada 1964 r. – Kodeks postępowania cywilnego, zgodnie z którym tylko oddanie pisma procesowego w krajowej placówce pocztowej operatora wyznaczonego, to jest operatora zobowiązanego do świadczenia usługi powszechnej, jest równoznaczne z wniesieniem tego pisma do sądu, z wykluczeniem przyznania takiego skutku oddaniu pisma procesowego w krajowej placówce pocztowej innego operatora pocztowego świadczącego usługi powszechne, lecz niebędącego operatorem wyznaczonym?
- 2) W przypadku pozytywnej odpowiedzi na pierwsze pytanie, czy art. 7 ust. 1 zd. 1 dyrektywy 97/67/WE w związku z art. 4 ust. 3 TUE należy interpretować w ten sposób, że korzyściami – wynikającymi z przyznania prawa szczególnego operatorowi wyznaczonemu z naruszeniem art. 7 ust. 1 zd. 1 dyrektywy 97/67/WE – należy objąć pozostałych operatorów pocztowych z tym skutkiem, że także oddanie pisma procesowego w krajowej placówce pocztowej operatora pocztowego świadczącego usługi powszechne, lecz niebędącego operatorem wyznaczonym, należy uznać za równoznaczne z wniesieniem tego pisma do sądu, na zasadach analogicznych jak wynikające z wyroku TSUE z dnia 21 czerwca 2007 r. w sprawach połączonych od C-231/06 do C-233/06 Jonkman?